

خرافه چیست؟!

- ۱- نخست باید دانست که ابتلای به خرافات نوعی عذاب ناشی از مکر و بازی با معارف و حقایق دینی است.
- ۲- آنگاه که دین بازیچه امیال دنیوی شود معارف دینی نیز در ذهن اهلش واژگونه می گردد و این قلمرو خرافه است.
- ۳- هرگز انسان مؤمن به خرافات دچار نمی گردد. بلکه منافقین دچار این عذاب می شوند که همان جن زدگی و شیطان زدگی در قلمرو دین است.
- ۴- طبق تعریف قرآنی، اهل ایمان، دنیای خود را بخدمت دین می گیرند ولی کافران دین را بخدمت دنیا درمی آورند و لذا به تبدیل معارف دینی می رسند که خرافه محصول کارگاه تبدیل دین به دنیاست.
- ۵- "شیطان به امر خدا بسراغ منکران و متکبران می رود تا آنها را رسوا سازد." قرآن- این همان واقعه ابتلای به خرافات است و لذا اهالی خرافه جملگی از رسواترین مردمان هستند.
- ۶- خرافه، محصول معیشت پرستی و ریاست طلبی در دین است.
- ۷- خرافه، مسخ شیطانی دین در نفس ناطقه کافران و مشرکان است.
- ۸- تا کفر و انکار و مکر با خدا و دین هست شیطان هست و خرافه هست. و این یک حق است.
- ۹- بزبانی دیگر هر باور موروثی و عاریه ای که در عمل و وجدان فردی تجربه و محقق نشده، خرافه است حتی اگر آن عقیده فی ذاته بر حق باشد ولی برای کسی که آنرا درک و تجربه نکرده، عین خرافه است حتی باور به وجود خداوند!
- ۱۰- هر باوری که از راه وراثت و تلقینات خانوادگی و تبلیغات عمومی و حتی صرفاً از راه کتاب حاصل شده باشد سرچشمه تولید انواع خرافات است و همچون غده زهرآگین در نفس ناطقه ایجاد توهمات گوناگون می کند. حتی اگر توحیدی ترین و عرفانی ترین باورها باشد.
- ۱۱- اعتقادات دینی اگر با رحمت و عدالت همراه نباشد موجب توهم و خرافه و جنون است.
- ۱۲- دین بدون تقوا و اخلاق عملی همواره مهد خرافه است و این دین کافران است که خدایشان در پشت بام آسمان است.
- ۱۳- هر باوری که انسان را از مسئولیت اعمال و سرنوشت و بدبختی هایش مبرا کند و بسوی دیگران فرافکنی نماید خرافی است.
- ۱۴- خرافات به این دلیل شر و فاسد و ناحق هستند که آدمی را از وجدان فردی خود بیگانه می سازند. از خودبیگانگی مهلکترین محصول خرافات است.
- ۱۵- باور به خدائی که حاکم و مقیم بر تن و دل و جان و اراده و روان تو نیست علت از خودبیگانگیها و خرافات است چنین خدائی همان خدای کفر است طبق تعریف قرآن کریم.